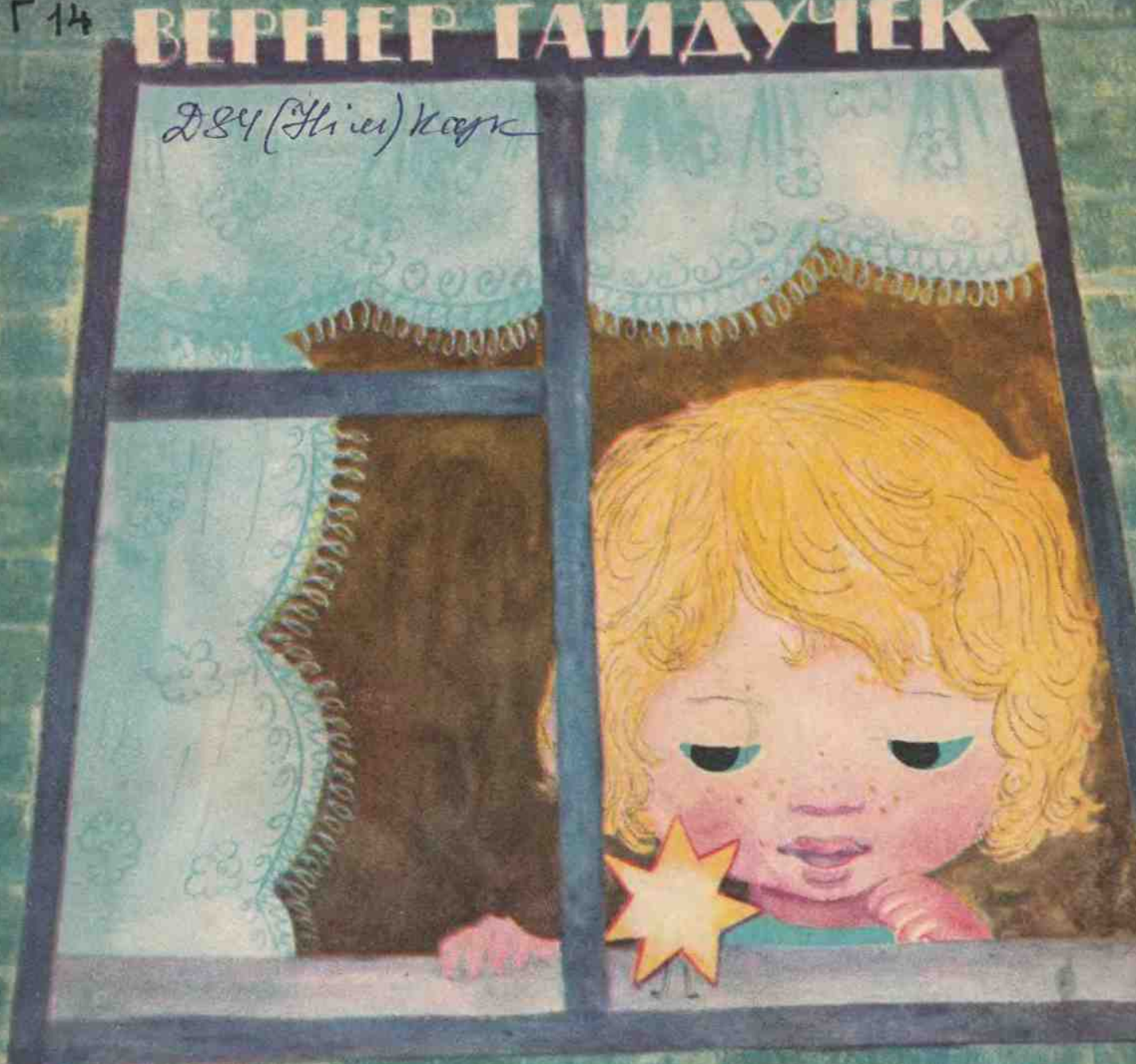

ДЦ (нем)

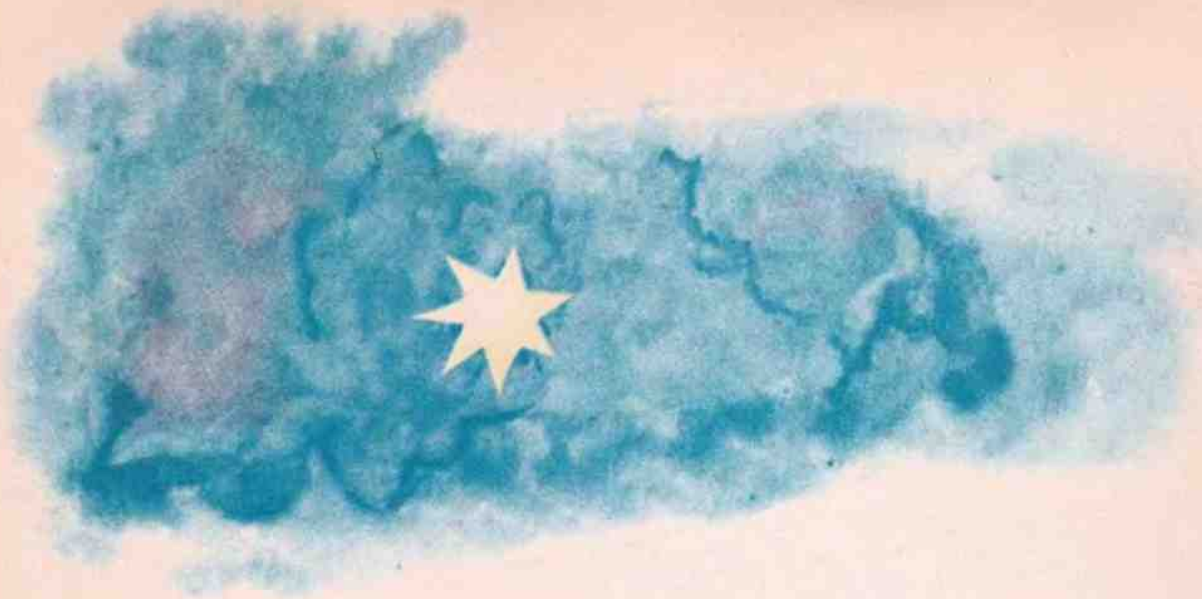
Г 14

ВЕРНЕР ГАЙДУЧЕК

ДЗУ (Німе) Косак

ЯНА І ЗІРОЧКА

Переклав з німецької Микола Настека
Малювала Галина Бабенко

ВЕРНЕР ГАЙДУЧЕК

ЯНА і ЗІРОЧКА

54201

Книжка по радіо
і телебаченню
при Раді Міністрів
УРСР
бібліотека

ВИДАВНИЦТВО
ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ
«ВЕСЕЛКА»
КИЇВ 1970

Δ И (нем)
Г 14

Перекладено за виданням: Werner Heiduczek, Jana und der kleine Stern,
der Kinderbuchverlag, Berlin, 1968.

Жила собі дівчинка Яна. А високо в небі горіла маленька Зірочка. Щовечора, коли дівчинка лягала спати, Зірочка заглядала до неї у віконце.

— На добраніч, моя маленька,— шепотіла Яна.

А Зірочка підморгувала їй очками.

Та якось серед глукої ночі Яна прокинулась. На ліжку у неї сиділа маленька Зірочка.

— Що ти тут робиш? — запитала дівчинка.

— Ох,— зітхнула Зірочка.— Я зазирала до тебе у вікно, але дуже перешилилась і бухнулася прямо в кімнату.

— Чудово, — зраділа Яна. — Тепер ти завжди будеш зі мною.

І вона простягла руки узяти Зірочку і покласти до себе під ковдру, бо від холоду вона цокотіла зубами.

— О ні,— відсахнулася Зірочка.— До світанку я маю бути на небі, бо вдень я геть осліпну.

І хоч Яна засмутилася, Зірочка стояла на своєму. З ліжка вона скікнула на підвіконня, звідти на подвір'я, а відтак намірилася сягнути й неба.

Та хоч як вона розганялася, підскочити вище підвіконня не ставало сил.

Зірочка стомилася. Вона зіщулилась і гірко заплакала.

— Не плач, Зірочко, не плач,— заспокоювала Яна.

Дівчинка схопилася з ліжка і взяла Зірочку на руки.

— Я підкину тебе високо-високо,— приказувала Яна.— Ану давай.

І вона підкинула її так високо, скільки було сил.

— Тепер ти полетиш,— підбадьорювала Яна.— Тільки не падай. Зірочко!

Але вона знову була на підвіконні.

— Спробуємо ще,— сказала Яна.

— Так, ще раз! — вигукнула Зірочка.

Дівчинка підкидала й підкидала її, аж поки їй не стерпили руки. Зрештою Яна сіла на ліжко, а Зірочка знову заплакала. Вона аж змарніла від сліз.

— Треба помізкувати, — запропонувала Яна і замислилась.

— Гарзд, гайда до Синиці! — вигукнула вона і, схопивши Зірочку за руку, побігла в сад.

— Синичко! — гукнула дівчинка.

— Що трапилось? — спрощення запитала Синичка.

— Зірочка зазирала до мене у вікно,— щебетала Яна,— але дуже перехилилась і бухнулася прямо в мою кімнату. До світанку вона має бути вдома, інакше осліпне, якщо на землі її застане день. Віднеси Зірочку на небо.

— Це не по моїх силах,— мовила Синичка.— То дуже високо. Попроси Жайворонка він літає вище за мене.

Яна й Зірочка побігли в поле до Жайворонка.

— Жайворонку! — гукнула дівчинка.

— Що таке, Яно? — запитав Жайворонок.

— Зірочка зазирала до мене у вікно,— мовила Яна,— але дуже перехилилась і бухнулася прямо в мою кімнату. До світанку вона має бути вдома, інакше осліпне, якщо на землі її застане день. Віднеси її на небо.

— Це не по моїх силах,— відповів Жайворонок.— То дуже високо. Попроси Орла.

Яна схопила Зірочку за руку і побігла до Орла.

— Орле! — гукнула вона.

— Агов, Яно! —
озвався Орел.

— Зірочка зазирнула до мене у вікно, — розповідала Яна, — але дуже перехилилась і бухнулася прямо в мою кімнату. До світанку вона має бути вдома, інакше осліпне, якщо на землі її застане день. Віднеси її на небо.

— Це не по моїх силах, — басом мовив Орел. — То дуже високо. Попроси Пілота. Він живе коло міста.

— Я дуже втомилась, — звертаючись до Зірочки, ледь чутно сказала Яна. — Болять мені ноги. Давай трохи спочинемо.

— О ні, — благала Зірочка. — Поспішаймо.

Незабаром із-за моря вигулькне сонце. А коли настане день, я осліпну.

І Яна знову взяла Зірочку за руку.

— Сідайте мені на спину, — сказав Орел. — Я віднесу вас до Пілота.

Яна і Зірочка міцно вчепилися Орлу за пір'я.

— От і прилетіли, — сказав Орел, спустившись на землю.

— Пілоте! — покликала Яна.

— Що тобі, Яно? — запитав Пілот.

— Зірочка зазирнула до мене у вікно, — розповідала Яна, — але дуже перехилилась і бухнулася прямо в мою кімнату. До світанку вона має бути вдома, інакше осліпне, якщо на землі її застане день. Віднеси її на небо.

— Я-то ні, — відповів Пілот. — А мій брат Космонавт віднесе Зірочку на небо. Він живе аж за містом, за полем, за лісом. Сідайте в літак, і полетимо до Космонавта.

Яна взяла Зірочку, і обоє вони опинилися в літаку.

— Спасибі, Орле! — гукнула Яна.

І Пілот полетів за місто, за поле, за ліс до брата Космонавта.

— Отут він, — сказав Пілот і посадив літак на землю.

— Космонавте! — гукнула Яна.

— Слухаю тебе, Яно, — одказав Космонавт.

— Зірочка зазирнула до мене у вікно, — сказала Яна, — але дуже перехилилась і бухнулася прямо в мою кімнату. А тепер їй треба повертатися додому, бо осліпне, якщо на землі її застане день. Відвези її на небо.

— З радістю, прошу тебе, маленька Зірочко, — запросив Космонавт. — Я вмить відвезу тебе додому.

Зірочка сіла в ракету.

— До побачення, — весело обернулася вона до Яни. — Спасибі тобі. Вітай Синичку, Жайворонка й Орла. Прощавай, Пілоте! — гукнула вона.

— В час добрий тобі, Зірочко, — відповів Пілот. — Гляди ж, більше не падай.

І ракета злетіла в небо.

Коли сонце зійшло і промінчиками пригріло Янине ліжко, мама зайшла до кімнати і сказала:

— Яно, ти, мабуть, не збираєшся вставати.

— Я ще трішки посплю, — благала Яна. — Сьогодні вночі до мене в кімнату впала Зірочка. Я віднесла її до Синиці, потім до Жайворонка, а тоді до Орла. Орел відвіз нас до Пілота, а Пілот до брата Космонавта. Бо маленька Зірочка осліпла б, якби на землі її застав день.

Мама усміхнулася і взяла Яну на руки.

102201

Комитет по радио
новлянии і телебаченю
для Раді Міністерств
УРСР
Бібліотека

— Це тобі приснилось,— сказала вона.

— Ні, не приснилось,— затялася Яна.—
Ось почекай до вечора.

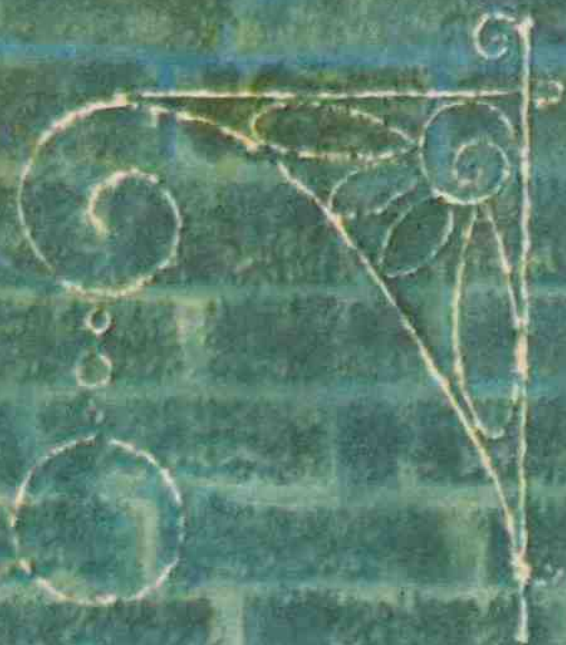
А коли взялося на вечір і мама поклала її в ліжку, Яна показала пальчиком на небо.

— Бачиш маленьку Зірочку? Оце вона й є. Космонавт відвіз її на ракеті. На добраніч, Зірочко.

А Зірочка підморгнула їй очками.

11 коп.

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ГАПДУЧЕК ВЕРНЕР

Яна и Звєздочка

(На українском языкє)

Редактор Б. М. Дзюба

Художній редактор В. Ю. Тернавський

Технічний редактор Т. І. Розум

Коректор В. В. Богаєвський

Здано на виробництво 29. VIII.

1969 р. Підписано до друку 23. I.

1970 р. Формат 70×90^{1/16}. Папір

офс. № 2. Фіз. друк. арк. 1,25. Обл.

вид. арк. 1,6. Умовн. друк. арк. 1,46.

Тираж 115 000. Зам. 927. Ціна 11 коп.

Видавництво «Веселка», Київ.

Кірова, 34.

Друкоофсетна фабрика «Атлас» Ко-

мітету по пресі при Раді Міністрів

УРСР, Львів, Зелена, 20.

7-6-1

66-70М